

henpege paa, at det er kun en overordentlig lille Moderation, saa vidt jeg erindrer 3,750 Kr. aarlig for hvert Bryggeri i 5 Aar, der her er bragt i Forslag, og at denne Moderation jo ogsaa, i det mindste inden for visse Grænser, vil komme de mellemstore og store Bryggerier til gode, da ingen af dem ere affaarne derfra, og jeg skal vedblivende anbefale den Afsattelse, som Lovforslaget nu har i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Folketinget.

Bøffen: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til det ypperlige indledende Foredrag, vi hørte af det 6te Medlem for 2den (P. G. E. Jensen). Kun var der et Punkt, hvor jeg er absolut uenig med det ærede Medlem, og det er Ønsket om at blive staaende ved 7 Kr. Det glædede mig derfor at høre, at den højtærede Finansminister heller ikke gik med til et saadant Forslag. Det, som jeg mener er Hovedsagen her, er ikke dette, at man vil forøge Skatten, tværtimod gaar dette Forslag ud paa at nedsætte Afskatten; thi Afskatten er som bekendt allerede i 1891 bestemt til at skulle udgøre 10 Kr. pr. Td. Det Forslag, her foreligger, er altsaa et Forslag om en Nedsættelse af Skatten i en bestaaende Lov fra 10 Kr. til 9 Kr. Nu er Spørsmålet, om det at nedsætte Skatten fra 10 til 9 Kr. vil have nogen nævneværdig Indflydelse paa Forbruget af Öl. Der bruges jo her i Landet over 600,000 Td. Öl, og jeg føler mig overbevist om, at enten vi sætte Skatten til 10 eller 9 Kr., vil der blive forøret et lige saa stort Kvantum, thi, som det ogsaa blev sagt af det ærede Medlem for 2den Kreds, en Krone paa en Tønde Öl vil ikke svare til mere end $\frac{1}{4}$ Ore pr. $\frac{1}{2}$ Baier; og ingen skal dog saa mig til at tro, at en Prisstigning af $\frac{1}{4}$ Ore paa $\frac{1}{2}$ Baier vil have nogen nævneværdig Indflydelse paa Forbrugsmængden. Det kan være, at samtlige 3 Kr. kunne have nogen Indflydelse, men det er slet ikke det, her er Tale om; her er Tale om at sætte Skatten til 9 eller 10 Kr., og der mener jeg, at naar vi holde os til de 10 Kr., kunne vi være absolut sikre paa, at Statskassen faar en Merindtægt af ca. 600,000 Kr. Nu kan jeg ikke forstaa, hvorfor vil skulle være saa villige til at berøve Statskassen en saa god Indtægt. Der foreligger jo en hel Række af Reformers i forskellige Retninger, hvor der trænges til Midler, og her have vi jo Afgang til at kunne skaffe Statskassen en ret betydelig Indtægt. Jeg kan derfor ikke gaa med til, altsaa at gaa tilbage fra 10 Kr. til 9 Kr. Jeg betragter det bairerke Öl som et ganske fortrinligt Skatte-

objekt, og det er saa meget fortrinligere, som vi der heldigvis ere stillede saaledes, at Pengene ved Paalæget af Staten virkelig gaa ind i Statskassen. Desværre er der mange andre Toldsatser, hvor Pengene gaa en forkert Vej og gaa uden om Statskassen. Men her have vi en Stat, hvor Pengene virkelig gaa ind i Statskassen, og det forekommer mig virkelig, at der er al Grund til at blive staaende ved den gamle Lov.

Quod det andet Punkt, Moderationen, angaar, har jeg efter de Opgivelser, som følge med Betænkningen — der er opgivet 34 Bryggerier, hvoraf kun de 3 have en antagelig Størrelse; de tilvirke over 100,000 Td. Öl — søgt at udregne Fordelingen af disse Tilskud, som jeg kalder det, fra Statskassens Side til Bryggerierne. De ville løbe op til en Sum af ca. 90,000 Kr. om Aaret; det er en Merudgift for Statskassen. Og sandsynligvis vil der under denne Moderation optaa ny Bryggerier, og saa vil denne Sum stige saaledes, at det vel næppe er for meget at regne det til et aarligt Tilskud af 100,000 Kr. Ja, det er et Tilskud til vore Bryggerier, der er af omtrent samme Størrelse som Tilskuddet til vore Folkehøjskoler, mens der dog er dobbelt saa mange Folkehøjskoler, som der er Bryggerier. Man skulde altsaa her give Bryggerierne omtrent et lignende Tilskud, som man giver Højskolerne, og jeg kan ikke se, at Bryggerierne i og for sig have en saadan Fortjeneste af Samfundet, at der er Grund til at yde dem et saadant større Statstilskud. Men ogsaa af andre Grunde er jeg en absolut Modstander af at gaa til dette. Vi have hidtil drevet vor Produktion uden Beskyttelse, og nu rækker man Haanden til en Beskyttelse, som ganske vist kun skal være i 5 Aar, men det kende vi jo alle sammen, at naar først de 5 Aar ere udløbne, vil der komme meget større Krav, og saa ville vi næppe kunne modsætte os endogsaa at forøge denne Beskyttelse; have vi først givet en lille Finger i Retning af Beskyttelse, kunne vi være visse paa, at hele Haanden efterhaanden vil blive taget. Jeg ser, som jo ogsaa det ærede Medlem for 2den Kreds ytrede, ikke den allerjærneste Grund til, at Staten skal hjælpe de mindre Bryggerier i deres Konkurrence med de større. Jeg holder paa den fri Konkurrence, og jeg mener, at anlægger man et Bryggeri, det er saa lille, at det ikke kan konkurrere, saa skulde man lade være at anlægge det. Det er jo over hele Europa saaledes, at Storindustrien arbejder baade dygtigere og billigere end den lille Industri, og dersom vi skulle understøtte de smaa i Forhold til de store, er det egentlig det